

Arrest

nr. 205 073 van 8 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 april 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en dhr. S. W. hebben zich aangeboden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen met het oog op registratie van een verklaring van wettelijke samenwoning. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde op 25 juli 2016 de registratie van de verklaring van wettelijke samenwoonst.

1.2. Verzoekster en dhr. S. W. hebben zich op 13 augustus 2016 een tweede maal aangeboden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen, wederom met het oog op registratie van

een verklaring van wettelijke samenwoning. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde op 12 september 2016 de registratie van verklaring van wettelijke samenwoning.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 29 september 2016 een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: O. (...).

voornaam: P. E. (...)

geboortedatum: 09.02.1983

geboorteplaats: Lagos

nationaliteit: Nigeria

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1:

1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Op 13.08.2016 deed betrokkene te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan (S. W. (...)). Op 12.09.2016 weigerde de stad Antwerpen deze wettelijke samenwoning te registreren.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij doet ter terechtzitting afstand van de in de nota opgeworpen exceptie.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens verwijst de verzoekende partij in haar eerste middel naar artikel 8 van het EVRM en voert zij in een tweede middel de schending ervan aan. Gelet op de onderlinge verwevenheid worden beide middelen samen behandeld.

3.2. De verzoekende partij betoogt dat zij een duurzame en vaste relatie heeft met haar Belgische partner, de heer S. W. en dat zij als man en vrouw onder hetzelfde dak leven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Zij stelt dat hoewel de gemachtigde hiervan op de hoogte is (of behoorde te zijn), in de bestreden beslissing met geen woord gerept werd over deze toch essentiële elementen, met name dat partners een langdurige relatie hebben. Zij meent dat de bestreden beslissing onredelijk, onzorgvuldig en disproportioneel werd genomen, gelet op het gegeven dat de gemachtigde heeft nagelaten omstandiger in rechte en in feite afdoende te motiveren. De verzoekende partij verduidelijkt verder dat de gemachtigde geen enkele ernstige afweging heeft gemaakt van de persoonlijke belangen van de verzoekende partij, dat zij immers aantoonde dat zij samenwoont met haar Belgische partner met wie zij een gezinscel vormt in de zin van artikel 8 van het EVRM.

3.3. De Raad stelt vast dat de gemachtigde in de bestreden beslissing motiveert dat de verzoekende partij op 13 augustus 2016 te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan (S. W.) aflegde en dat de stad Antwerpen op 12 september 2016 de wettelijke samenwoning weigerde te registreren.

Uit voormelde motieven blijkt dan ook dat de gemachtigde voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing minstens op de hoogte was van de intentie van de verzoekende partij tot wettelijke samenwoning met de heer S. W. en derhalve van de aanwezigheid van de heer S. W. In de bestreden beslissing wordt enkel op een algemene wijze vermeld dat een verklaring van wettelijke samenwoning werd gedaan en vervolgens werd geweigerd. De Raad stelt bijgevolg vast dat uit de bestreden beslissing niet blijkt in welke mate in concreto rekening gehouden werd met de aanwezigheid van de heer S. W., maar dat de gemachtigde zich beperkt tot het louter vermelden van gebeurtenissen. Bijgevolg kan de Raad alleen maar vaststellen dat de gemachtigde bij het nemen van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet tegemoet gekomen is aan de beoordelingsplicht die in het licht van artikel 8 van het EVRM op hem ligt. De Raad merkt in dit verband nog op dat hij zelf niet tot deze beoordeling kan overgaan zonder zich in de plaats van het bestuur te stellen (cf. RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

3.4. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij, wanneer zij zich beroept op artikel 8 van het EVRM, in de eerste plaats een beschermenswaardige relatie dient te bewijzen en dat de verzoekende partij faalt in de op haar rustende bewijslast. De Raad herhaalt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde op de hoogte was van de aanwezigheid van de heer S.W. Waar de verwerende partij verder uiteenzet dat geenszins kan worden voorgehouden dat er sprake is van een beschermenswaardige relatie nu de ambtenaar van de burgerlijke stand bij beslissing van 25 juli 2016 en 12 september 2016 geweigerd heeft om de verklaring van wettelijke samenwoning te registreren en verwijst naar de inhoud ervan, stelt de Raad vast dat zij zich hiermee echter beperkt tot een a posteriori motivering. Dit geldt tevens voor het overige betoog omtrent de toetsing aan artikel 8 van het EVRM.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opmerkt dat artikel 8 van het EVRM geen motiveringsplicht bevat, wijst de Raad erop dat het bestuur in elk geval gehouden is tot een uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert. De belangrijkste bestaansredenen van deze motiveringsplicht bestaan erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140). Dit geldt des te meer wanneer de verwerende partij zulke overwegingen slechts voor het eerst in haar nota met opmerkingen opneemt. Door het meedelen of toevoegen van motieven via de neerlegging van de nota met opmerkingen, en zodoende nadat het beroep reeds werd ingediend, kan de verwerende partij de miskennis van de formele motiveringsplicht niet goedmaken en wordt de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang gebracht (cf. RvS 25 januari 2010, nr. 199.865).

In dit kader herhaalt de Raad dat daar waar de verwerende partij voor het eerst in de nota met opmerkingen een afweging maakt aangaande het gezinsleven, dit geen motief is van de bestreden beslissing maar dit een a posteriori motivering betreft die niet vermogen een onregelmatigheid in de motivering van de bestreden beslissing te herstellen. Het a posteriori betoog van de verwerende partij kan dan ook geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte vaststellingen van de Raad. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet juncto artikel 8 van het EVRM wordt aannemelijk gemaakt.

Het eerste en tweede middel zijn gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC